

Sentència 14-98 de 23 de juliol de 1998

Ponent : M.I. Sra. Marie CONTE

ANTECEDENTS DE FET

I. RESULTANT: Que el Tribunal de Corts dictà Sentència en data 5 de febrer de 1.998, en la Causa núm. 184-1/97, amb la següent part dispositiva: "FALLEM: Que hem de condemnar i condemnem Eduard C.C. com autor responsable dels delictes majors d'exhibicions obscenes davant de menors i d'abusos deshonestos amb violència i intimidació així com del delictes menor de port il·legal d'arma dels articles 210, 212 i 290 del Codi Penal, fent-se aplicació de l'article 53 apartat u del mateix Codi, a la pena de tres anys de presó dels quals dos anys fermes essent condicionada l'execució del demés de la pena al compliment de l'obligació de seguiment mèdic durant el termini de suspensió de 3 anys, d'acord amb els articles 242 i següents del Codi de Procediment Penal, així com al pagament de les despeses processals causades".

II. RESULTANT: Que el precedent Fallo es fonamenta en els següents fets provats tal com estan descrits en la Sentència : "A rel de la denuncia presentada per la mare d'una menor, Eduard C.C. fou detingut el 14 d'octubre de 1.997. L'enquesta de Policia, la instrucció del sumari i el judici oral han permès demostrar que:

- El dia 11 de gener de 1.997 vers les 17 hores, Alexandra P.S. de 11 anys d'edat, trobant-se a l'interior de l'ascensor de l'immoble núm. 16 al Carrer de les Escoles d'Escaldes-Engordany, va veure com Eduard C.C. s'apropà, es descordà la bragueta i es tragué el seu penis que agafava amb la ma dreta, marxant aleshores la menor corrents quan s'obriren les portes.

- El dia 12 de juny de 1.997 vers les 18 hores al camí del rec de l'Obac i a l'alçada dels Magatzems Andorra 2000 les menors Raquel R.S. i Letícia S.R. ambdues de 13 anys d'edat es trobaren amb el processat que duia el penis fora

dels pantalons mentre els hi deia alguna cosa que no van entendre. S'espantaren i marxaren del lloc.

- El dia 14 de juliol de 1.997 vers les 17 hores al camí del rec del Solà entre el pont dels Escalls i el Túnel de la Pedrera, Eduard C.C. barrà el pas a Fernanda Augusta E.J. de 24 anys d'edat, la qual feia futing, traient-se un ganivet de la butxaca. Fernanda Augusta E.J. donà mitja volta i es posa a córrer essent perseguida per Eduard C.C. que aconseguí atrapar-la, produint-se aleshores un forceig entre ells dos. Després d'haver tirat el ganivet, Eduard C.C. es va treure de la butxaca un mocador el qual va estirar i donar voltes convertint-lo en un llaç estret i llarg i es descordà aleshores els pantalons i se'ls baixà fins els genolls agafant la víctima pels braços, demanant-li que es deixés tocar, produint-se un altre forcejament. Fernanda Augusta E.J., empentada, caigué al riu des d'un desnivell de cinc metres, aconseguint així escapar-se creuant el riu i saltant a l'altre costat malgrat lleugeres ferides.

- El 13 d'octubre de 1.997, entre les 19 i les 19,30 hores, a la Urbanització Jardí Valira, Eduard C.C. es presentà davant les menors Laura M. i Jennifer O. de 9 i 8 anys d'edat que jugaven als passadissos, aturant-se davant d'elles amb la bragueta dels pantalons descordada i ensenyant el seu penis que agafava amb la ma dreta dient a les menors de tocar-lo. Les menors van fugir vers el seu domicili essent perseguides fins a la porta d'entrada de l'edifici on els hi va parlar proposant-los-hi d'ensenyar-los les seves parts genitals fins que sentí veus i marxés.

- El mateix dia, a poc temps de la precedent actuació, les menors de 12 i 13 anys d'edat, Maria L.T. i Mª José G.J., esperant l'ascensor de l'immoble del Carrer de l'Aigüeta núm. 19, van veure com Eduard C.C. es posà al seu costat i baixant-se els pantalons els mostrà el seu penis que estava en erecció i agafava amb les mans i al mateix temps els hi demanà si volien que entrés amb elles.

- Totes les perjudicades han reconegut al processat com essent l'autor dels fets en el curs de les rodes identificadores realitzades per la Policia. A més Alexandra P. precisa que l'interessat tenia una cicatriu al clatell, el que confirmen les fotos posteriors d'Eduard C.C. (F. 109 I 110) i la foto robot realitzada a partir de les indicacions de la Sra. Fernanda Augusta E.J. correspon a les característiques més marcades de la seva fisonomia (f. 25). En el seu domicili han estat descobertes la navalla reconegut per la perjudicada i la motxilla vermella de la que fan esment les víctimes.

El dia del judici oral, Fernanda Augusta E.J., Alexandra P.S., Raquel R.L., Letícia S.R., Maria L.T., totes aquestes menors, així com Ester D. que va permetre la detenció de l'interessat han reconegut sense cap dubte Eduard C.C. com essent l'autor dels fets concordant a més el fet que aquest s'havia fet tallar els cabells poc temps abans de la detenció."

III. RESULTANT: Que contra l'esmentada Sentència interposà recurs de Suplicació el Lletat Emili CAMPOS ARAUZ en defensa i interès d'Eduard C.C., fonamentat en l'article 3 del Decret regulador del recurs de Suplicació: - per infracció de les normes de procediment sempre que hagi produït indefensió o s'hagi vulnerat qualsevol dret o garantia fonamental (art. 3.2); - Per denegació injustificada d'alguna prova que proposada en temps i forma hauria pogut ser d'influència en la causa (art. 3.3); - per error en l'apreciació de la prova (art. 3.5).

IV. RESULTANT: Que el Ministeri Fiscal comparegué oportunament, oposant-se al recurs i sol·licità la confirmació de la Sentència al·legant: 1) en quant al primer motiu del recurs, el recurrent discuteix la validesa de les rodes de reconeixement efectuades per les víctimes en el Servei de Policia, però contràriament al que se sosté aquelles rodes d'identificació es realitzaren correctament i el processat fou reconegut no per una sinó per totes les seves víctimes; 2) en quant al segon motiu argumenta el recurrent que s'ha produït la denegació injustificada de la prova sol·licitada de nou reconeixement, sent així que el Tribunal de Corts denegà dita prova per Aute raonat i motivat; 3) per últim en quant a la infracció de les normes de procediment que regulen la entrada i registre domiciliari, que no autoritzaren la perquisició i segrest de la motxilla i de la navalla trobades en el seu domicili, argumenta el Ministeri Fiscal que no tindria sentit la pràctica de aquella entrada i registre domiciliari si no es procedeix al segrest dels objectes dels que en resultin indicis o proves d'interès per al judici.

V. RESULTANT: Que en la Vista del recurs el recurrent informà en recolzament dels motius d'impugnació al·legats, reproduint els arguments exposats més àmpliament en l'escrit d'interposició. En concret al·legà en primer lloc la infracció de normes de procediment i de les garanties processals respecte a les rodes de reconeixement. Informà després sobre la denegació de nova roda identificadora. En

tercer lloc al·lega l'error provatori i les característiques de la foto-robot, que en opinió del recurrent no acredita molta semblança amb el processat, així com la dada de que aquest parla català i quan parla castellà ho fa amb accent català. Totes aquestes al·legacions foren contestades pel Ministeri Fiscal que reiterà la seva oposició al recurs, la correcció de la identificació realitzada, la especial significació de la cicatriu al clatell, de gran valor identificador, sol·licitant la confirmació de la Sentència.

FONAMENTS DE DRET

I. CONSIDERANT: Que pel que es refereix al primer motiu del recurs el recurrent planteja defectes en la constitució de la roda identificadora sostenint que les persones reunides no tenien un semblant físic similar al del processat, en contra del que s'estableix en el Codi de Procediment Penal a aquest respecte. És cert que la roda d'identificació s'ha de constituir amb persones d'aspecte físic exterior semblant al de l'imputat a fi que la identificació d'aquesta realitzada en aquelles circumstàncies sigui fiable. Però no sempre és possible trobar en cada cas concret, les persones adequades i en el moment precís que reuneixin aquelles característiques de semblança, i no per això queda invalidada la diligència, si es té en compte que el Tribunal forma la seva convicció en funció de tot el conjunt d'elements provatoris que es produeixin en el Judici Oral. El Tribunal, en la revisió efectuada del sumari no disposa de fotografies d'aquella roda d'identificació que poguessin establir l'exacte abast del defecte de constitució al·legat pel recurrent. No obstant, en el present cas, es dona la circumstància que les persones que en la seva condició de presumptes víctimes han reconegut al processat han estat varies, concretament sis, les quals al ser interrogades en l'Acte del Judici Oral han tornar a reafirmar el seu reconeixement sense cap tipus de dubte. S'ha de destacar com a especialment valuosa la identificació realitzada per Raquel R., Maria L. i Mª José G., aquesta darrera al·ludeix fins i tot la dada que el processat s'havia tallat el cabell, dada aquesta que es constata en el sumari on apareix acreditat que el dia 14 al migdia, abans de ser detingut Eduard C.C. s'havia tallat els cabells. Per si aquestes identificacions no fossin suficients conflueix amb elles els testimonis de la mare d'una de les menors (Letícia S.R.) i de la Sra. Ester D., les quals tingueren informació per part de les seves filles dels fets succeïts, amb el que facilitaren la detenció del

processat. I encara s'ha de dir com a més important la identificació del processat realitzada per la perjudicada que figura en la Causa en primer lloc, Fernanda Augusta E.J., que lluny de ser una menor, tenia 24 anys quan sofri l'agressió el 14 de juliol de 1997 al rec del Solà, i que gràcies a la seva activa col·laboració amb el Servei de Policia, encarregat de la investigació dels fets, facilità la detenció del processat, després de mostrar-li nombroses fotografies de sospitosos, subministrant ella les dades que permeteren a la Policia la elaboració de retrat-robot que consta en autes; "retrat" que com es sabut, malgrat el seu nom, no és una fotografia i solament es pot prendre amb un valor aproximatiu de semblança a la persona representada. Entre les dades amb valor identificador figura en autes "la cicatriu al clatell" que té el processat, i que pot ser més o menys visible segons es porti el cabell curt o llarg. Però en el judici es valorà el testimoni del perruquer que atengué a l'inculpat el 14 d'octubre de 1.997, així com el d'Alexandra P. que declara que 10 mesos abans, l'11-1-97 pogué observar com l'agressor tenia una cicatriu al clatell semblant a la que s'ha observat en el processat. Per totes aquestes raons el primer motiu del recurs no pot ser acollit.

II. CONSIDERANT: Tampoc és pot atendre l'argument del recurrent d'haver-se utilitzat la diligència d'entrada i registre domiciliari per a la perquisició i segrest d'una motxilla i d'un ganivet, ja que aquell segrest sosté el recurrent que no s'havia acordat, entenent que amb allò es vulneren les garanties processals. No es qüestiona en el recurs la correcció ni la validesa de la diligència d'entrada i registre domiciliari, qüestionant-se únicament que la seva pràctica s'hagi aprofitat per a segrestar la motxilla i el ganivet. Però aquest raonament no és pot compartir perquè precisament l'entrada i registre es fa per tractar de trobar qualsevol cosa que pertany a l'ampli concepte del corpus delicti. De trobar en el domicili qualsevol arma que hagi pogut servir per a perpetrar el delicte o qualsevol "instrument" de la seva comissió o "efectes" deixats pel delicte, que pugui servir com a prova o element de convicció, el segrestar o ocupar aquells instruments o efectes no solament és un dret de qui practica el registre domiciliari sinó que és un deure, per tal de poder ser utilitzat en la causa com a peça de convicció.

III. CONSIDERANT: Al·lega com a segon motiu el recurrent la denegació d'una nova roda d'identificació, de

la qual dedueix que s'hauria produït violació del dret fonamental a la presumpció d'innocència. La resposta ha de ser desestimatòria perquè el dret a ser tractat i considerat innocent en tot estat i grau de procediment és tècnicament una "veritat provisional" que sol ser qualificada inexactament com una presumpció iuris tantum, que es destrueix quan el Tribunal fonamenta la seva Sentència en proves vàlidament obtingudes i practicades en el Judici amb les garanties de contradicció de les parts. En la Causa a que es refereix el present recurs apareixen practicades en el Judici moltes proves que valorades pel Tribunal han pogut permetre-li fonamentar el seu judici de culpabilitat i la Sentència condemnatòria, sense que existeixin en el plantejament del recurs motius que permetin a aquest Tribunal una revisió provatòria que pogués avalar una convicció de signe contrari. S'ha d'afegir que en la jurisprudència moderna dels països europeus s'ha acceptat que en els delictes de comportament sexual, per les especials circumstàncies en les quals es solen cometre, pugui ser acceptada com a vàlida per a trencar la presumpció d'innocència la pròpia declaració de la víctima, a no ser que existeixin arguments que li facin perdre credibilitat, sent de destacar que en la present causa les víctimes han estat vàries i els seus testimonis confluents.

IV. CONSIDERANT: Finalment el recurrent atribueix a la Sentència errors en l'apreciació de la prova, tornant a insistir en les al·legacions que ja feu en els dos motius anteriors, als que es remet, pel qual es dóna per reproduïts el que s'ha considerat al contestar dits motius.

V. CONSIDERANT: per tot l'exposat procedeix desestimar el recurs de Suplicació, confirmant la Sentència recorreguda, amb imposició de les costes processals causades pel recurs.

Vistes la Constitució, El Codi Penal, el Codi de Procediment Penal, la jurisprudència d'aplicació, i altres fonts del Dret del Principat d'Andorra,

La Sala Penal del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

D E C I D I M

1.- Desestimar el recurs de Suplicació interposat per Eduard C.C.

2.- Confirmar íntegrament la Sentència dictada pel Tribunal de Corts en data 5 de febrer de 1.998 en la Causa núm. 184-1/97.

3.- Imposar al recurrent les costes processals causades pel recurs.

4.- Retornar la Causa al M. Iltre. Tribunal de Corts, amb certificació de la present Sentència, per al seu compliment i execució.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.